

VYBRANÉ SVĚTOVÉ KONFLIKTY

Kolumbie

V roce 1960 se levicové skupiny pokusily svrhnout vládu a nastolit marxistický režim. Levicové Revoluční ozbrojené síly Kolumbie (FARC) a Národní osvobozená armáda stále operují. Charakter konfliktu změnil obchod s drogami, s FARC a Samoobrannými silami Kolumbie (AUC), zahrnutými v miliardové nezákonné drogové ekonomice. Levicové skupiny ohrožují stát, civilisty a AUC, AUC bojuje s levicovými skupinami a civilisty sympatizujícími s guerrillami. V konfliktu je každoročně zabito 3 500 civilistů a tisíce se stávají uprchlíky. V zemi byla nastolena kultura pomsty mezi válčícími drogovými skupinami, únosy oslabují turistický průmysl a útoky na mezinárodní firmy odrazují zahraniční investory. Mírové rozhovory v roce 2002 zkrachovaly.

Venezuela

V dubnu 2002 vedla nespokojenost s vládou Hugo Cháveze k neúspěšnému pokusu o převrat. Ve stejném roce stávkovaly odbory státní ropné společnosti, produkující 50 % státního rozpočtu, požadující referendum, či Cházvezovo odstoupení. Stávka způsobila pro zemi milionové ztráty. V roce 2003 stoupla cena ropy z 25 na 35 dolarů za barel, pravděpodobnost výjimečného stavu zvyšuje riziko násilí.

bývalá Jugoslávie

Konflikty mezi jednotlivými národy a etniky vypukly v roce 1991 po rozpadu svazové republiky. Důsledkem války byl masivní nárůst uprchlíků a etnické čistky, vedlejšími pak růst nezaměstnanosti, ekonomické kriminality a nezákonného obchodování s lidmi a drogami. V roce 1995 byla podepsána Daytonská dohoda, která však nebyla plně respektována. V roce 1999 intervenovala v zemi vojska NATO. Diplomatická intervence následovala o dva roky později.

Uzbekistán

Po rozpadu Sovětského svazu se k moci dostali autoritativní vůdci, někteří Uzbeki se spojili s radikálními islamistickými hnutími. Politická atmosféra v zemi nahrává růstu radikálních a teroristických skupin, narůstají environmentální problémy. K nestabilitě přispívá i neschopnost vlády řešit sociální a ekonomické problémy. Mezinárodní společenství pomáhá řešit především ekologické a humanitární problémy.

Kašmír

Spor o Kašmír mezi Indií a Pákistánem vypukl v roce 1947 po odchodu Británie z území. Dominantně muslimský Kašmír se odmítl připojit k jedné ze zemí a vyvolal tím první válku mezi oběma zeměmi. Pákistán podporoval protiindické skupiny a posílal islamisty bojovat do regionu, zatímco odpor k přítomnosti indické armády rostl. V roce 1998 použily obě válčící země nukleární zbraně. Krize v regionu přispěla k růstu terorismu a znamená hrozbu jaderné války. Napětí zvyšuje i takřka padesátiprocentní nezaměstnanost.

Filipíny

Malý kontingent radikálních islamistů Abu Sayafa je obviněna z únosů a zabíjení amerických turistů. Sporadické nepředpokládané násilí ovlivňuje turistický průmysl. George Bush označil Abu Sayafa za součást teroristické sítě.

Indonésie

Konflikt začal v roce 1969 poté, co Indonésie obsadila Západní Novou Guineu (jinak zvanou Papua) a přejmenovala ji na Irian Jaya. Od té doby místní obyvatelé bojují za nezávislost. Výsledkem obsazení byla marginalizace původních obyvatel. Indonéská vláda později souhlasila se sdílením moci a přijala zákon o speciální autonomii, který byl podepsán, ale doposud neimplementován.

Burundi a Rwanda

Etnické války mezi majoritními Hutu a minoritními Tutsii (kteří kontrolují armádu) začaly v 90. letech. Konflikt přinesl v Burundi více než 200 tisíc mrtvých, 600 tisíc internovaných; ze země uprchlo 400 tisíc lidí, ve Rwandě 800 tisíc mrtvých a 2 miliony uprchlíků. Mírové rozhovory začaly v Burundi v roce 1999, jejich výsledkem byl podpis mírové smlouvy v roce 2000. Dohoda o neútočení byla podepsána v prosinci 2002 a květnu 2005, boje však pokračují.

Zimbabwe

Ekonomické a politické nepokoje vzrostly v zemi od získání nezávislosti od Británie v roce 1980. Politické násilí eskalovalo zejména za vlády Roberta Mugabeho. Bílí farmáři byli vyhnáni ze svých pozemků v rámci redistribuce v roce 2002, která zintenzivnila ekonomickou krizi. Od roku 1999 poklesla ekonomika o 15 % a inflace vzrostla o 100 %, redistribuce zapříčinila hrozbu hladu pro takřka polovinu obyvatelstva. Evropská unie a USA následně uvalily na zemi sankce. Hnutí pro demokratické změny se ve volbách v roce 2002 neúspěšně pokusilo odstavit Mugabeho, který následně odmítl dohody o sdílení moci.

Angola

Guerillová válka za nezávislost od Portugalska vypukla v roce 1961. Lidové hnutí za osvobození Angoly (MPLA) a Úplná nezávislost Angoly (UNITA) začaly bojovat o vládu nad osvobozenou zemí v roce 1975. Konflikt přinesl více než 1,5 milionu mrtvých a 4 miliony internovaných. Mírové smlouvy z let 1991 a 1994 zkrachovaly, v současnosti platí dohoda o neútočení z roku 2002.

Kolumbie

Venezuela

bývalá
Jugoslávie

Uzbekistán

Kašmír

Filipíny

Indonésie

Rwanda
Burundi

Angola

Zimbabwe